

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 10 (131) жовтень 2015 р.

У храмі Мучеників Флора і Лавра с. Яковичі Володимирського районного деканату. Митрополит Луцький і Волинський Михаїл відправляє чин відновлення церкви з нагоди престольного свята парафії. Докладніше про це – на с. 5. Світлина інформаційної служби єпархії.

3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

7 жовтня – преподобного Феодосія Манявського

Святий Феодосій був уродженцем міста Галича. Родичі його були людьми глибоко побожними, знані християнським благочестям. Батько наставляв Феодосія не тільки у вірі, але навчав його і світських наук. У молодих роках він почав пізнавати найвищу премудрість – Єдиного Істинного Бога. Пізнаючи Творця, старався благоугодити Йому незлобністю і доброчесним життям, старався жити за заповідями Христа, відмовившись від усієї суєти мирської і тимчасових насолод.

За Божим промислом, утікаючи від насолод суетного світу, прийшов він до преподобного Іова. У всіх монастирських трудах він був невтомним його помічником. Феодосій став помічником преподобного Іова Манявського в 1608 р.

і вважається разом з ним засновником древньої святині – Манявського скиту.

Він мужньо перетерпів труднощі свого часу – гоніння на православних з боку католиків. Мудро керував обителлю, збільшуючи число братії, дбаючи про її належне облаштування. Під його керівництвом тут побудовано Велику соборну Хрестовоздвиженську церкву, а скит отримав від Константинопольського Патріарха Тимофія ставропігію (підпорядкування предстоятелю Церкви, а не місцевому єпископові).

Наприкінці 1621 р. преподобний Іов занедужав. Після його упокоєння ігуменом Манявської

обителі став святий Феодосій. Він був добрим послідовником свого духовного отця. Благочестиво керував життям братії. Брав участь у православному соборі, Київської митрополії, скликаному після унії святителем Іовом (Борецьким). Своєю участю в цьому соборі він засвідчив відданість Православній Церкві.

Преподобний Феодосій жив як ангел у плоті, подаючи братії гідний приклад для наслідування. Чутка про його строге і благочестиве життя розповсюдилась по Карпатах, Галичині, Волині й Буковині, Молдавії та Румунії. Багато православних монастирів визнали над собою керівництво Манявського скиту.

Святитель Київський Петро (Могила) писав: «Якщо хочете побачити слуг Божих у людській подобі, то підійть у Карпати, де своїм служінням двісті ангелів присвятили своє життя Богу».

Облаштувавши життя не тільки в Манявській обителі, але ще багатьох монастирях, преподобний Феодосій 1629 р. мирно відійшов до Господа і був похований поряд із преподобним Іовом. Його мощі спочивають під спудом у Манявському скиту в Хрестовоздвиженській соборній монастирській церкві.

Дослідивши подвижницьке життя преподобного Феодосія Манявського, Помісний собор Української Православної Церкви Київського Патріархату, який відбувся в 2004 р., приєднав цього подвижника Благочестя до лику святих.

Віталій КЛІМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – **1 грн 55 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: pravoslavniavolyni.org.ua

ХРОНІКА

3 ініціативи священика в Тупалах ушанували Володимира Великого

У клубі цього села Турійського деканату відбувся святковий концерт з нагоди 1000-ліття упокоєння рівноапостольного великого князя Володимира.

Захід, що проходив **2 серпня**, організували: протоієрей Володимир Пиріг, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в сс. Милановичі й Торговище, завідувачі клубів Л. Чикор (с. Тупали) і А. Назарук (с. Милановичі). У ньому взяли участь хори мильновицького храму та церкви Архистратига Михаїла УПЦ (МП). Ведучими були Алла Долонько та о. Володимир. Вони розповіли про історію хрещення Київської Русі та велику роль князя Володимира Святославича у цьому. Душпастир із матінкою Ярославою були і співаками, і декламаторами.

Завершив свято гімн «Боже великий, єдиний», який виконали всі учасники концерту та глядачі.

Турійська райрада нагородила священика за допомогу армії

Протоієрей Володимир Пиріг **20 серпня** одержав почесну грамоту з нагоди Дня Незалежності України.

Нагороду «за високу патріотичну свідомість, громадянську мужність, вагомий особистий внесок в організацію надання допомоги Збройним силам України під час проведення АТО» душпастирю вручила голова райради Ольга Черен у приміщенні цього органу влади.

У ВПБА – нові викладачі

Навчальний рік Волинська православна богословська академія розпочала зі зміцненою кадровою базою. **21 серпня** на засіданні вченої ради проректор з навчальної роботи протоієрей Ігор Скиба представив нових викладачів.

Як повідомляє сайт *Vpba.org*, тепер у богословському виші навчають: митрополит Хмельницький і Кам'янець-Подільський Антоній (Махота), доктор філософських наук професор Людмила Филипович з Інституту філософії ім. Г. Сковороди Національної академії наук України, кандидат історичних наук Василь Денисюк зі Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки.

У Нововолинську відспівали бійця батальйону «Донбас» Івана Ганю

Чин похорону у храмі Покрови Пресвятої Богородиці **22 серпня** очолив декан протоієрей Стефан Фульмес.

Попрощатися з українським воїном прийшли священики Нововолинського деканату, рідні та близькі, бойові побратими, громадськість міста. Поховали героя під військовий салют на старому міському кладовищі.

Іван Ганя – 49-річний боєць добровольчого батальйону «Донбас» Національної гвардії України. Загинув минулого року при виході з «іловайського котла». Був похований як невідомий солдат у Дніпропетровську. Після ідентифікації тіла за аналізом ДНК тіло повернули, щоб поховати на рідній волинській землі.

У Тростянці вшанували чудотворну ікону «Одигітрія»

Божественну Літургію з нагоди свята цього образу Пресвятої Богородиці з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла очолив єпископ Володимир-Волинський Матфей у храмі Святої Трійці, що в с. Тростянець Ківерецького деканату.

Наша єпархія особливо вшановує цю святиню в неділю перед Успінням Пресвятої Богородиці, (цього року припало на **23 серпня**). Традиційно напередодні відбулося піше паломництво до Тростянецької ікони від луцького кафедрального собору Святої Трійці.

Разом із вікарієм, зокрема, молилися: декан протоієрей Іван Семенюк, настоятель парафії протоієрей Сергій Ледвовк, інше місцеве духовенство, прочани та місцеві віряни.

Найбільший прапор в області освячено у Жидичині

За почином митрополита Луцького і Волинського Михаїла державний стяг розміром 3х6 метрів постійно майорітиме на флагштоці над дорогою Е 85 поблизу чоловічого монастиря святителя Миколая Чудотворця.

— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

25 жовтня – святих отців Сьомого Вселенського Собору (787 р.)

Учасники цього найвищого органу управління Християнської Церкви передусім засудили єресь іконоборства. Єресь ця зміцнилась на початку VIII століття, коли візантійський імператор Лев Ісаврянин видав указ, що вимагав виносити образи з церков і будинків та спалювати їх на площах. Указ був «мотивований» тим, що нібито шанування ікон є ідолопоклонством. Коли народ став перешкоджати виконанню указу, до гоніння на святині імператор Лев приєднав і гоніння на їх ревних шанувальників, тож багато людей було вбито і закатовано.

Однак повстання проти імераторського указу тривали, а богослови писали викривальні послання проти імператора Лева (наприклад, св. Йоан Дамаскин із Сирії та Папа Григорій II з Рима).

По смерті імператора Лева його син і наступник Константин Копроним продовжував іконоборницьку справу, тільки вирішив діяти інакше. Він скликав лжесобор, на якому підставлене ним духовництво засудило шанування ікон. У результаті лжесобору не тільки знищували образи, а й фрески на стінах соборів затирали вапном. Від гоніння на ікони Копроним перейшов на гоніння на святі моці, а потім – на монастирі: їх або зруйнували, або перетворили на казарми, а ченців закатували.

Єресь іконоборства тривала протягом майже всього VIII сторіччя, і лише до кінця його, за царювання благочестивої імператриці Ірини, шанування ікон було відновлено. Трудом цієї світської владичиці, за підтримки Константинопольського Патріарха Тарасія, у м. Нікея в 787 році було скликано Сьомий Вселенський Собор. У ньому брало участь понад триста єпископів.

Собор осудив і відкинув іконоборчу єресь і визначив: ставити і покладати у храмах, разом із зображенням чесного і животворчого хреста Господнього, святі ікони, шанувати їх, підносячись розумом і серцем до Господа Бога, Божої Матері та святих, на них зображених.

На Соборі остаточно затвердили і всі інші догмати православної віри, тож на ознаку цієї події встановлено свято Торжества Православ'я, яке відзначають у першу неділю Великого посту в усій Вселенській Православній Церкві. А отців Сьомого Собору вшановуємо у жовтні.

Віталій КЛИМЧУК

— ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ —

ПОБУДОВА НОЄМ КОВЧЕГА

«Ной же придбав благодать перед очима Господа [Бога]. Ось житіє Ноя: Ной був чоловіком праведним і непорочним у роді своєму; Ной ходив перед Богом. Ной породив трьох синів: Сима, Хама і Яфета. Але земля розбестилася перед лицем Божим, і наповнилася земля злодіяннями. І споглянув [Господь] Бог на землю, і ось, вона розбещена, тому що всяка плоть спотворила шлях свій на землі. І сказав [Господь] Бог Ною: кінець усякій плоті прийшов перед лицем Моїм, тому що земля наповнилася від них злодіяннями; і ось, Я знищу їх з землі. Зроби собі ковчег з дерева гофер; відділення зроби в ковчезі й обсмоли його смолою усередині і ззовні. І зроби його так: довжина ковчеза триста ліктів; ширина його п'ятдесят ліктів, а висота його тридцять ліктів. І зроби отвір у ковчезі, і в лікоть зведи його вгору, і двері в ковчег зроби з боку його; влаштуй у ньому нижнє, друге і третє [житло]. І ось, Я наведу на землю потоп водний, щоб винищити всяку плоть, у якій є дух життя, під небесами; усе, що є на землі, позбудеться життя. Але з тобою Я укладу завіт Мій, і ввійдеш у ковчег ти, і сини твої, і дружина твоя, і дружини синів твоїх з тобою. Введи також у ковчег [з усякої худоби, і з усіх плазунів, і] з усіх тварин, і від усякої плоті по парі, щоб вони залишилися з тобою живими; чоловічої статі і жіночої нехай вони будуть. З [усіх] птахів за родом їх, і з [усієї] худоби за родом її, і з усіх плазунів на землі за родом їх, з усіх по парі ввійдуть до тебе, щоб залишилися живими [з тобою, чоловічої статі і жіночої]. Ти ж візьми собі всякої їжі, яку споживають, і збери до себе; і буде вона для тебе і для них споживою. І зробив Ной усе: як повелів йому [Господь] Бог, так він і зробив» (Бут. 6:8–22).

«Ной же придбав благодать перед очима Господа [Бога]»...

Фраза аналогічна раніше сказаній про Єноха – «і угодив Єнох Богу» – і має відповідні паралелі в інших місцях Біблії (Лк. 1: 30; Діян. 7: 46).

«Ной був чоловіком праведним і непорочним у роді своєму»...

Ной «ходив перед Богом», тобто був морально чистим і цілісним, виділявся із середовища своїх порочних сучасників.

«Ной породив трьох синів: Сима, Хама і Яфета. Але земля розбестилася перед лицем Божим, і наповнилася земля злодіяннями. І споглянув [Господь] Бог на землю, і ось, вона розбещена, тому що всяка плоть спотворила шлях свій на землі. І сказав [Господь] Бог Ною: кінець усякій плоті прийшов перед лицем Моїм, тому що земля наповнилася від них злодіяннями; і ось, Я знищу їх з землі».

Чотири вірші цього розділу – майже буквально повторення вищесказаного (5:32; 6: 5–7). Але це нікого не повинно бентежити: оскільки в 9 стихові цієї глави, як ми відзначили, почалася нова історія – історія Ноя і потопу, яка спочатку складала особливу і незалежну розповідь, тож таке повторення більш ніж природне; і дивовижний збіг у змісті є лише новим доказом істинності самих подій, які служили предметом розглянутих оповідань.

«...Кінець усякій плоті прийшов перед лицем Моїм...».

Багато коментаторів не без підстави припускають, що тут ідеться про кінець того стовдцятирічного періоду, який був призначений Богом для покаяння людей і протягом якого Він очікував їхнього виправлення (1 Пет. 3:19–20; 2 Пет. 3:9–15).

Закінчення на с. 3

Чин освячення у с. Жидичин Ківерецького деканату владика очолив **23 серпня**, в День Державного Прапора України. У слові, згадавши про хрест Господній як духовний орієнтир, архієрей зазначив, що Церква благословляє та освячує й інші символи, щоб люди збиралися під ними й відстоювали свої національні ідеали і цінності.

Владика відзначив внесок жидичинських ченців у духовно-патріотичне виховання пастви, які, зокрема, підтримували учасників Майдану, українських воїнів, раніше освятили багато малих українських прапорів.

Розмістити тут великий прапор України спало на думку архієрєєві тому, що жидичинський монастир з давніх-давен був місцем паломництва для наших правителів. Як свідчить літопис, сюди приїздив молитися князь Данило Галицький. Тож великий стяг, установлений над міжнародним шляхом, біля храму з хрестом, нагадуватиме всім, що це земля великої, славної української держави.

Також архієпископ подякував жертводавцям, які посприяли у виготовленні та встановленні прапора: Юрію Ольховому, Леонтію Іванішину, сім'ям Пундорів, Яцюр.

У богослужінні та урочистому заході взяли участь: декан монастирів єпархії та намісник жидичинського чоловічого монастиря ігумен Константин (Марченко) з братією, настоятель місцевої парафії Святого Миколая Чудотворця священик Роман Вонсіцький, голова ОДА Володимир Гунчик, сільський голова Олег Данкевич, благодійники та громадськість.

Раніше цього ж дня митрополит Михаїл взяв участь в урочистому піднятті Державного Прапора біля облради. До речі, цього року на головному флагштоці області піднесено стяг, під яким бійці волинської 51-ї ОМБр захищали східні кордони нашої держави.

В обідню пору владика долучився до урочистостей з нагоди 930-річчя Луцька на Театральному майдані обласного центру.

У Луцьку освятили пам'ятник героям «Небесної сотні»

Богослужіння на меморіалі «Вічна слава» очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл **23 серпня**.

У молитві взяло участь духовенство кафедрального собору Святої Трійці, представники державної влади, рідні та близькі загиблих, громадськість міста.

Пам'ятник встановлено на місці поховання одного із героїв – Василя Мойсея. Тут викарбувано імена таких волинських звятижців, як Олександр Бадера, Сергій Байдовський, Едуард Гриневич, Юрій Сидорчук, Іван Тарасюк, Віктор Хом'як. Автор проекту Ірина Дацюк.

У с. Сереховичі Старовижівського деканату освятили пам'ятник «Сім'я»

Його встановлено з ініціативи та коштом Андрія Бондарчука, голови Луцького Хрестовоздвиженського братства Апостола Андрія Первозваного, який народився в цьому селі.

Як повідомляє сайт *Cerkva-kovel.com.ua*, монумент ушановує «засновників села, перших поселенців і наступних творців його багатоглової історії, давно забутих і відомих нам, наших далеких пращурів, рідних та близьких від сивої давнини і дотепер...»

23 серпня чин освяти з благословіння митрополита Михаїла очолив ковельський районний декан протоієрей Іван Бонис. Із ним молилися старовижівський декан протоієрей Іван Зеленко, інше духовенство, представники Ковельської РДА, громадськість Серехович.

У храмах єпархії відправили молебні в День Незалежності України

Молитву в кафедральному соборі Святої Трійці **24 серпня** очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

У своєму слові владика закликав до гармонійних відносин у суспільстві, нагадавши слова Христа з Євангелія: «... віддавайте кесареви кесареви, а Боже – Богові» (Мф. 22:21).

Також високопреосвящений звернув увагу на апостольське послання: «Всяка душа нехай підкоряється вищій владі, бо немає влади не від Бога; існуючі ж власті поставлені Богом. Тому той, хто противиться владі, противиться Божому повелінню» (Рим. 13:1–2).

Продовження на с. 3

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

На думку архієрея, апостол повчає нас шанувати керівників, яких обираємо, з тієї причини, що «кожен народ достойний свого правителя».

Незалежність – це, насамперед, свобода, підкреслив митрополит, яку слід базувати на Законі Божому.

Потому відбулася хода до фотостенда героїв «Небесної сотні» та героїв АТО на Театральному майдані, де було відслужено заупокійну літію по загиблих.

У Цумані відспівали військовослужбовця Віктора Ткачука

Чин похорону очолив цуманський декан протоієрей Тарас Манелюк у храмі Йоана Хрестителя.

24 серпня провести загиблого в останню путь прийшли: численне духовенство із навколишніх сіл, районів та Рівненської єпархії, представники влади, рідні, близькі, бойові побратими, небайдужа громадськість. Із цього приводу в Ківерецькому районі скасували святкування до Дня Незалежності.

Віктор Ткачук – 39-річний мешканець цього селища. Мобілізований улітку минулого року, воював у 128-й мотопіхотній бригаді. Провів на Сході країни майже рік, до демобілізації лишалися лічені дні. Проте підірвався на міні й загинув.

В обласному центрі освятили меморіальні дошки полеглим бійцям

Заупокійну літію по Олександрові Войчуку й Володимирові Прокопчуку та чин освяти очолив настоятель парафії Преподобного Іова Почаївського священник Олександр Вронський **28 серпня**.

Пам'ятні дошки встановлено на будинку, де проживали герої, за адресою: бульвар Дружби народів, 2.

Олександр Войчук загинув у бою під Іловайськом торік, довгий час вважався зниклим безвісти, за аналізом ДНК ідентифікований та в січні 2015-го похований на рідній землі. А Володимир Прокопчук загинув минулого року під Волновахою.

У заході взяли участь: рідні та близькі військовиків, громадськість.

У Луцьку помолилися по загиблих під Іловайськом та Савур-Моголою

У кафедральному соборі Святої Трійці відправили панахиду та вручили нагороди з нагоди річниці «іловайського котла» й боїв на Савур-Могилі. **29 серпня** богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

У слові архіпастир коротко проаналізував рік, що минув після трагічних подій на Сході, які забрали життя багатьох українських воїнів. Він відзначив героїзм бійців-волинян, які, усвідомлюючи відповідальність, вистояли завдяки вірі й любові до України.

Владика закликав чоловіків не ухилятися від обов'язку захищати Батьківщину й запевнив, що Церква і надалі не стоятиме осторонь. Згідно з останніми рішеннями Синоду, священники перебуватимуть у зоні АТО як капелани на постійній основі.

На завершення відправи митрополит Михаїл з нагоди річниці трагедії вручив медалі «За жертвність і любов до України».

Разом із владикою у Свято-Троїцькому соборі молилися: віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, соборне духовенство, представники державної влади, рідні і близькі загиблих, учасники АТО, волонтери, громадськість.

У Локачах вшанували Віктора Шолуху, загиблого під Іловайськом

За спокій душі сержанта роти «Світязь» молилися за Відправою у храмі Преображення Господнього та на кладовищі. На його могилі освячено пам'ятник, а на стіні місцевої школи-гімназії – меморіальну дошку.

Божественну Літургію і панахиду в Свято-Преображенській церкві **29 серпня** очолив декан і настоятель парафії протоієрей Ігор Дружинець. Разом із ним просили в Господа упокоєння для душі українського героя: інше духовенство благочиння, родичі загиблого

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

ПОБУДОВА НОЄМ КОВЧЕГА

Закінчення. Початок на с. 2

«Зроби собі ковчез з дерева гофер; відділення зроби в ковчезі й обсмоли його смолою усе-редині і ззовні».

У єврейському тексті цей «ковчег» позначений терміном *теба*, який ще раз згадується в Біблії щодо того кошика, в якому врятувався Мойсей (Вих. 2:5). Але неправильно думати, що і ковчег Ноя, який був колосальних розмірів, являє собою тип подібної примітивної споруди. Саме дерево «гофер», з якого був побудований ковчег, належить до породи легких смолистих дерев (Вих. 27:1; 30:1.). У побудові дерев'яного ковчегу, де первісний світ в особі своїх представників уникнув загибелі від водної стихії, отці Церкви вбачають символічну вказівку на хресне дерево і воду хрещення, шляхом яких новозавітне людство знаходить своє спасіння.

«...Відділення зроби в ковчезі...». Буквально з єврейської – «гнізда» або «клітки», очевидно, для птахів і звірів, яких, за божественним велінням, Ной повинен був помістити в ковчезі.

«І зроби його так: довжина ковчеза триста ліктів; ширина його п'ятдесят ліктів, а висота його тридцять ліктів». Точного уявлення про величину і місткість ковчеза на підставі цих свідчень ми все ж отримати не можемо, головним чином тому, що лікоть як міра довжини була недостатньо стійкою величиною, розміри його допускали сильні коливання, як це видно із

самого Священного Писання (Чис. 35:4–5; 3 Цар. 7:15; 2 Пет. 3:15; Єз. 40:5, 43:13).

«І зроби отвір у ковчезі, і в лікті зведи його вгору, і двері в ковчез зроби з боку його; влаштуй у ньому нижнє, друге і третє [житло]».

Деталі споруди ковчеза ще більше переконують нас у тому, що він аж ніяк не був схожий на наші сучасні кораблі, а швидше нагадував велику скриню, або ящик, або величезний плаваючий будинок, який мав майже плоский дах і освітлювався єдиним, більш-менш значним вікном нагорі.

«І ось, Я наведу на землю потоп водний, щоб винищити всяку плоть, у якій є дух життя, під небесами; усе, що є на землі, позбудеться життя». Цими словами вперше виразно називається засіб або знаряддя божественного покарання над первісним, розбещеним світом, яким був всесвітній потоп (Іс. 54:9).

Оскільки вся земля наповнилася беззаконнями тих, що живуть на ній, то гинуть на ній усі винуватці її осквернення. Проте, не можна вважати цей всесвітній потоп чимось подібним до особистої помсти з боку Бога людині: він був необхідним наслідком духовної смерті морально впало-го людства. Людство це було винятковою «плоттю», яке ніби назавжди втратило душу і являло труп, що розкладається, подальше збереження якого було б не тільки даремним, але й шкідливим для духовно-моральної атмосфери світу.

Не розумієте деяких місць у Святому Письмі? Бажаєте ґрунтовних пояснень окремих цитат із Біблії? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com

І ось перший світ гине в хвилях потопу, щоб омити лежачу на ньому скверну і почати жити на нових, відроджених началах.

«Але з тобою Я укладу завіт Мій, і ввійдеш у ковчез ти, і сини твої, і дружина твоя, і дружини синів твоїх з тобою».

Союз Бога з людиною тут уперше названо спеціальним терміном «завіт». Підтверджуючи існування цього завіту, що був укладений Богом ще в обітниці про сім'я жінки (Бут. 3:15), Господь тим ясно свідчить, що хоча Він і знищує майже все людство, але не розриває Своїх вічних завітів (Сир. 17:10); загине тільки зле сім'я змія, а нащадок жінки в особі Ноя буде торжествувати (Прем. 10:4).

«І ввійдеш у ковчез ти, і сини твої, і дружина твоя, і дружини синів твоїх з тобою». Ось повний перелік членів Ноевої сім'ї, які тільки і врятувалися від потопу, як підтверджує це й апостол Петро (1 Пет. 3:20; 2 Пет. 3:6).

«Введи також у ковчез [з усякої худоби, і з усіх плазунів, і] з усіх тварин, і від усякої плоті по парі, щоб вони залишилися з тобою живими; чоловічої статі і жіночої нехай вони будуть. З [усіх] птахів за родом їх, і з [усієї] худоби за родом її, і з усіх плазунів на землі за родом їх, з усіх по парі ввійдуть до тебе, щоб залишилися живими [з тобою, чоловічої статі і жіночої]».

бійця, серед яких рідний брат Сергій, бойові побратими, представники місцевої влади, громадськість.

Після освячення монумента на цвинтарі всі прибули на подвір'я навчального закладу. Тут за участі вчителів та учнів відкрили й освятили пам'ятну дошку. Її встановлено стараннями директора школи-гімназії Оксани Сахарчук та селищного голови Богдана Іуса. На урочистості, зокрема, виступив начальник УМВС України у Волинській області Петро Шпиґа.

Віктор Шолуха загинув 29 серпня 2014 р., в день, коли йому виповнилося сорок літ.

На «Вовчаку – 2015» з молоддю спілкувався священник

В урочищі Вовчак на Турійщині, місці зародження УПА, відбувся щорічний молодіжний історико-військовий табір. Із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла **29 серпня** участь у ньому взяв місцевий декан протоієрей Микола Даньків.

Протягом чотиригодинного спілкування з таборянами йшлося про багато аспектів релігійного життя, у т. ч. про духовну опіку в Українській повстанській армії, про «Руський мір» тощо. Душпастир відповів на численні запитання юних патріотів.

До речі, у цьому славному місці Київський Патріархат нині зводить каплицю.

За почином священника в Хорохорині встановили пам'ятний знак борцям за Україну

Протоієрей Віктор Ліпчик, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в цьому селі Луцького районного деканату, став автором пам'ятника, виготовленого за кошти підприємця Володимира Вдовенка.

Душпастир повідомив інформаційній службі єпархії, що чин освяти «пам'ятки для нинішніх і майбутніх поколінь» на сільському меморіалі «Скорботна мати» встановлено з нагоди чергової річниці Дня Незалежності України та 470-річчя першої письмової згадки про село для вшанування тих, хто колись віддав життя за Батьківщину і хто боронить її сьогодні.

30 серпня у Покровському храмі о. Віктор очолив Божественну Літургію, під час якої молилися за село й країну. Пізніше відбулось урочисте відкриття, освята пам'ятного знака та концерт біля Будинку культури, який підготувала його завідувача Віра Куць. Виступали учні, місцеві художні колективи та з сусідніх сіл.

У заході, зокрема, взяли участь: голова райради Олексій Гвоздець, сільський голова Анатолій Мельничук, представники РДА, інших місцевих громад, керівники підприємств.

Особлива служба, присвячена Успінню, відбулася в Жидичинському монастирі

У чоловічій обителі Святителя Миколая Чудотворця, що на Ківереччині, щороку проходить Єрусалимська Ранна з чином похорону плащаниці Богоматері. Цього року, в'яте, це сталося в неділю ввечері **30 серпня**.

Відправу очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. З ним служили: єпископ Володимир-Волинський Матфей, декан монастирів єпархії та намісник монастиря ігумен Константин (Марченко) з братією, декан обласного центру протоієрей Михайло Онищук, нововолинський декан протоієрей Стефан Фультес, маневицький декан протоієрей Андрій Закидальський, інше духовенство. До молитов долучилися насельники луцьких обителей – чоловічої Архангелів та жіночої Святителя Василя Великого з ігуменею Анастасією (Заруденець), численні прочани. Співав хор «Воскресіння» Жидичинського монастиря (регент Оксана Стречен).

Традиційно розпочали правити в домовому храмі Преподобного Миколи Святоші, князя луцького. Після хресного ходу продовжували в літній каплиці на скиту Святого Духа (околиця Жидичина), а завершували знову в домовій церкві.

Єрусалимська Ранна з чином похорону плащаниці Богородиці створювалася за прикладом Утрени Великої Суботи, на якій проводиться подібний чин похорону – плащаниці Спасителя. У давні часи такий вид відправ був розповсюджений, проте з часом призбався, а починаючи з XIX ст., відроджується в монастирях.

Продовження на с. 4

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

У П'ятиднях відкрили меморіальні дошки загиблим військовикам

Чин освяти пам'ятних знаків Володимирів Крохмалю та Олексієві Мельничуку на території місцевої школи **1 вересня** очолив володимирський районний декан протоієрей Євген Шевчук.

Як повідомляє сайт *Volynnews.com*, на заході були: настоятель місцевої парафії священник Олександр Маїло, голова РДА Наталія Василець, голова райради Андрій Оніщук, депутати обласної та районної рад, рідні й близькі, педагогові, учні школи.

Володимир Крохмаль загинув на Донбаській війні 18 червня минулого року поблизу Станиці Луганської, Олексій Мельничук поклав життя в Афганістані 21 травня 1980-го.

В Овадні освятили меморіальні дошки полеглим бійцям

1 вересня заупокійну літію по Сергієві Процю, Петрові Сусвалю, Віталієві Ліщук та чин освяти очолив настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Овадно Володимирського районного деканату священник Сергій Місан. Про це повідомив сайт цього благочиння *Vv-dekanat.com.ua*.

Пам'ятні дошки встановлено в Оваднівському професійному ліцеї, де навчалися герої. Вони загинули в боях на Донбасі. Президент України посмертно нагородив Віталія Ліщука медаллю «Захиснику Вітчизни», а Сергія Прочю та Петра Сусвалю – орденом «За мужність» III ступеня.

Віталій Ліщук (28 років) загинув 22 травня під Волновахою Донецької області. Сергій Проць (20 років), старший солдат 24-ї окремої механізованої бригади («Залізної») імені Данила Галицького, – під час обстрілу прикордонного пункту пропуску «Довжанський» Луганської області 10 липня. Петро Сусваль (24 роки), військовослужбовець за контрактом, поранення отримав у бою за Савур-Могили, помер у Дніпропетровському госпіталі 2 вересня.

У заході взяли участь: директор ліцею Василь Ролюк, студенти, рідні військових.

В Іваничах поховали бійця Валерія Янчука

Чин похорону героя, який загинув рік тому під Іловайськом, відправили в храмі Казанської ікони Богоматері **2 вересня**. Богослужіння очолив декан протоієрей Ярослав Мельничук.

Напередодні, **1 вересня**, з бійцем 51-ї ОМБр попрощалися в Луцьку, в кафедральному соборі Святої Трійці. Заупокійну літію тут відправив голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко.

Валерій Янчук отримав важке поранення під час обстрілу с. Дзеркальне, що на Донеччині. Лікарям не вдалося врятувати військовослужбовця. Його поховали на кладовищі в Амвросіївці під дещо іншим прізвищем, що ускладнило пошуки тіла бійця.

Владика Михайл освятив 38 автомобілів для МВС

Митрополит Луцький і Волинський взяв участь у передачі техніки Управлінню МВС України в нашій області у рамках проекту «Разом заради безпеки Люблінського воєводства та Волинської області», профінансованого Програмою транскордонного співробітництва «Польща – Білорусь – Україна 2007–2013».

Під час урочистості, що проходила **2 вересня** на Замковій площі обласного центру, архієрей подякував полякам за підтримку України в цей нелегкий час. «Християнські чесноти, які нас об'єднують, дають можливість краще розуміти один одного в наших проблемах і справах, – підкреслив високопреосвященний, нагадавши слова Спасителя: «З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою» (Ін. 13:35).

У заході, зокрема, взяли участь: заступник міністра внутрішніх справ України з питань європейської інтеграції Тигран Авакян, заступник міністра внутрішніх справ Республіки Польща, державний секретар Гжегож Карпінський, голова Волинської обласної Валентин Вітер, начальник Управління МВС України в нашому краї Петро Шпиго, комендант воєводської комендатури поліції в Любліні Даріуш Дзяло.

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Образ «Собор всіх святих, у землі Волинській просялях». Кінець 80-х рр. XX ст. Зберігається у храмі Йоана Богослова с. Галина Воля Старовижівського деканату. Автор Андрій Манько (1960–2009). Матеріал: дошка, олія.

У 1992 р. Волинь відзначала 1000-ліття створення рівноапостольним князем Володимиром першої єпархії у місті Ладомирі, названому пізніше на його честь Володимиром. У підготовку до свята був залучений іконописець Андрій Манько, випускник Одеського художньо-педагогічного інституту. В числі замовлених він виконав образ Собору всіх святих землі Волинської.

Його шлях до священнодійного письма почався з дитинства в с. Мізоч на Рівненщині, де бачив босоніжних старців і напівтаємні церковні реставраційні артілі. В юності чітко визначив свій фах – іконописання. В Одесі, де навчався, було сприятливе середовище: навіть за радянських часів одвідував місцевий монастир, спілкувався з ченцями і священниками, захоплювався лекціями про мистецтво стародавньої Русі опального викладача інституту В.М. Русіна (він допоміг йому зрозуміти ікону). Андрій вивчав літургіку, церковний спів. Укріпившись у вірі, отримав благословення схіархімандрита Алексія (Філозофа) на іконописання, проте зважився лише через шість років.

Художник працював у непростий для країни час. Хоча було духовне піднесення напередодні відновлення незалежності України, відроджувалося легальне життя Церкви, та старі хвороби не давали вирішити її національної ідентичності без болючого розколу. Передова інтелігенція зберігала віру в успішне вирішення церковних проблем. Андрій Манько був патріотом своєї землі. Всю любов до Волині, її людей вкладав у роботу. В образах волинських святих на його іконі перебуває погамовуюча пристрасті, всеосвячуюча благодать Духа Святого. Щоб християнська ікона засяяла незримим світлом, іконописець сам повинен мати духовне світіння, вважав Манько, треба самому пізнати Бога, щоб бачити «вказівний перст».

Від «Собору всіх волинських святих» виходить світло неземної радості, святковості. Урочистості надають червоні барви одягу з голубими й жовтими вставками, білий колір на німбах

і одязі угодників освіжає всі колірні поєднання, надає їм глибини звучання. Кожен святець має індивідуальну характеристику, та всіх об'єднує благородність ликів і духовна зосередженість поглядів. Особистість підкреслено одягом: князем, чи єпископським, митрополичим, чи монашим. В основі композиції – преподобні Мефодій та Іов, угодники найбільшої святині краю – Успенської Почаївської лаври. Вони стоять на колінах і підтримують чудотворний Почаївський образ Божої Матері попереду всіх святих землі Волинської. Центральними на іконі є рівноапостольні князь Володимир та княгиня Ольга. Їх погляди молитовно зосереджені, наче не було між нами тисячолітньої історії, вони у віках благують Усвишнього за благополуччя рідної землі, свого народу. Всього святих 25, розміщені вони у три ряди, які вгорі розділяються надвоє і завершуються окремими постатями. Посередині між святими зображено луцький храм Йоана Богослова з Волинською іконою Богородиці, автором якої Манько вважав митрополита Київського Петра Ратенського. Над храмом на хмарах – благословляюча постать Ісуса Христа. Ікона має фігурне аркоподібне завершення.

Академічний стиль письма – на високому професійному рівні. Майстерно передано драпірування та фактуру одягу, зокрема, багате оздоблення у князів; ретельно промальовано атрибутику: хрести, посохи, книги, митри, чашу. Все це гармонійно влітається в живописне полотно.

А. Манько перший на Волині почав відроджувати візантійський стиль іконопису. В цьому досяг таких вершин, що рівного йому немає. Ще один образ Собору всіх волинських святих, виконаний ним у візантійському стилі темпера, знаходиться в тимчасовому луцькому храмі Всіх святих землі Волинської. Заповіддю для майбутніх іконописців є його слова про те, що іконописом можуть займатися люди випробувані, майстровиті, що не спотворюють образ Бога своєю недосвідченістю, та що Церква визнає цінність ікон, написаних людьми, котрі живуть у чистоті.

Лариса ОБУХОВИЧ

Шість священників із Волині служили на Донбасі як військові капелани

Душпастирі з різних деканатів єпархії добровільно побажали нести такий послух у зоні АТО.

Це ківерецький декан, настоятель собору Покрови Пресвятої Богородиці протоієрей Іван Семенюк, настоятелі парафій: Благівіщення Пресвятої Богородиці в Луцьку протоієрей Микола Савчук, Покрови Божої Матері в с. Маяки Луцького районного деканату протоієрей Михайло Бучак, Вознесіння Господнього в Устилузі Володимирського районного деканату протоієрей Юрій Здебський, Введення Пресвятої Богородиці в с. Березовичі та Преподобного Амфілохія Почаївського в с. Бегета цього ж благочиння священник Микола Баган, а також помічник володимирського міського декана, клірик собору Різдва Христового у Володимирі-Волинському протоієрей Ігор Бігун. Про це повідомив інформаційній службі єпархії **4 вересня** віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний.

30–31 серпня капелани відбули з Волині. Після курсу попереднього навчання вони провели один місяць серед наших військових у різних підрозділах. Правила Літургії, молебні, інші богослужіння, спілкувалися з усіма, хто потребує духовної підтримки. Надалі проводиться ротация.

Духовенство єпархії взяло участь в урочистостях до Дня знань

Митрополит Луцький і Волинський Михайл **1 та 4 вересня** очолив молитву з нагоди початку навчального року у трьох вишах обласного центру.

Звертаючись до першокурсників Волинського інституту економіки та менеджменту, а пізніше – Луцького національного технічного університету в замку Любарта, архієпископ закликав час, відведений для навчання у вузі, провести з найбільшою користю. Владика наголосив, що потрібно виховувати в собі поняття «працелюбності до науки», постійно перебувати в пошуку істини. Він порівняв це із пошуком християнином Бога. Також високопреосвященний, пригадуючи велику і славу історію Луцька, зазначив, що все можливо відродити, але все в руках енергійної молоді.

Даючи настанову першокурсникам Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, владика зазначив: те, що вони стали студентами цього ВНЗ, є промислом Божим. «Господь привів вас сюди, доручив у руки викладачів, професорів, щоб вони навчали вас в першу чергу бути людьми, бути фахівцями». Архієпископ закликав молодь постійно пам'ятати про цей промисел, берегти кожен день і брати від нього все, що він дарує.

Із владику правила: духовенство кафедрального собору Святої Трійці, капелани вишів, інші священники.

Окрім цього, за дорученням митрополита віце-канцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний взяв участь в урочистому початку навчання в Академії рекреаційних ресурсів та права.

У Ковелі відспівали бійця 80-ї ОАМБр Володимира Кияна

Чин похорону **5 вересня** очолив ковельський міський декан протоієрей Анатолій Александрук.

Як повідомляє сайт *ar.volyn.ua*, попрощатися з героєм прийшли: духовенство Ковеля та району, міський голова Олег Кіндер, голова РДА Віктор Козак, голова райради Ігор Верчук, рідні та близькі, бойові побратими, небайдужа громадськість. Поховали його на місцевому Вербському кладовищі.

Володимир Киян – в.о. заступника командира одного з батальйонів 80-ї ОАМБр. Загинув 3 вересня, розслідуючи обставини розстрілу мобільної групи боротьби з контрабандою під Щастям на Луганщині.

Освячено відділ прикордонної служби «Коритниця»

5 вересня володимирський районний декан протоієрей Євген Шевчук на українсько-польському кордоні відправив чин освяти модернізованого підрозділу прикордонників «Коритниця».

Закінчення на с. 6

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

У Будятичах освятили пам'ятний знак князю Володимирові та провели урочисту академію

До 1000-ліття упокоєння рівноапостольного великого князя у с. Будятичі Нововолинського деканату (Іваничівський р-н) – його ймовірній малій батьківщині – **21 серпня** освячено пам'ятний знак. Пізніше відбулась урочиста академія на тему «Великий князь Володимир Святий: велич, непідвладна часові».

Очолив богослужіння на території Нововолинського вищого професійного училища митрополит Луцький і Волинський Михайл. Учасниками молитви, зокрема, також були: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, нововолинський декан протоієрей Стефан Фульмес, іваничівський – протоієрей Ярослав Мельничук, володимирський міський – протоієрей Юрій Пилипець, районний – протоієрей Євген Шевчук, локачинський – протоієрей Ігор Дружинець, інше місцеве духовенство, міський голова Нововолинська Віктор Сапожников, науковці, громадськість.

У слові владыка, наголошуючи, що ми – земляки і нащадки святого князя, закликав до вдячності за добрі справи. У рівноапостольного є різні сторінки в біографії, зазначив високопреосвященний, але ми його пам'ятаємо за добрі вчинки – щодо поширення Христової віри на Київській Русі.

В урочистому заході в актовій залі училища окрім владыки та о. Стефана взяли участь: автор гіпотези про народження князя Володимира в Будятичах викладач Національного університету «Львівська політехніка» Юрій Дибя, викладач Волинської православної богословської академії та професор Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки Михайло Кучинко, директор Волинського обласного краєзнавчого музею Анатолій Силіук, чимало інших науковців.

Орест ВЛАСЮК
Світлина 1 інформаційної служби єпархії

У Володимирі-Волинському відсвяткували 260-річчя заснування монастиря

Божественну Літургію у храмі Успіння Пресвятої Богородиці жіночої обителі Різдва Христового з нагоди престольного празника та ювілею **28 серпня** очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

У проповіді владыка, привітавши присутніх з Успінням і ювілейним днем монастиря, розтлумачив зміст цього свята. Він зазначив, що з матеріальної точки зору – то скорботна подія для нас, смертних, оскільки, здавалося б, Діва Марія померла. Однак не померла, як звичайно, а блаженним чином – уснула, була піднята вище за ангельські чини. Пресвята стала перед самим престолом Господнім і є першою просителькою за рід людський. Тобто ми святкуємо цю подію тому, що з цього дня Богородиця почала возносити прохання за людей.

Із високопреосвященним служили: міський декан протоієрей Юрій Пилипець, районний – протоієрей Євген Шевчук, інше місцеве духовенство. За богослужінням молились: намісниця монастиря ігуменя Марія (Ігнатенко), намісниця жіночого монастиря Василя Великого, що в Луцьку, ігуменя Анастасія (Заруденець), інше чернецтво, паломники з обласного центру, які здійснили прощу, аби розділити радість святкування.

Орест ВЛАСЮК
Світлина 2 з сайту Volynnews.com

У Скригові до 115-річчя заснування храму освятили відреставрований іконостас

Службу Божу і чин освяти в церкві Успіння Пресвятої Богородиці с. Скригово Горохівського деканату з нагоди престольного празника та ювілею з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла **28 серпня** очолив єпископ Володимир-Волинський Матфей.

Із вікарієм служили: настоятель парафії священник Сергій Лівончук, інше духовенство – місцеве та зі Львівщини.

Скригівський Божий дім засновано 21 серпня 1900 року, дерев'яну церкву освячено через чотири роки в день Успіння Божої Матері.

Орест ВЛАСЮК
Світлина 4 з архіву єпископа Матфея

У Яковичах в церкві Мучеників Флора і Лавра освячено новий престіл

Літургію у храмі, що в цьому селі Володимирського районного деканату, та чин відновлення церкви з нагоди престольного свята очолив митрополит Михайл **31 серпня**.

У проповіді владыка розповів про розуміння Бога, способи його пізнання та поєднання з Ним простих грішних людей. Відзначив активність і жертвність громади у розбудові й оздобленні храму, привітав з освятою нового престолу, вручивши декілька благословенних грамот активним парафіянам.

Як повідомив інформаційній службі єпархії настоятель парафії протоієрей Юрій Зінчук, освячувати новий престіл та служити чин відновлення храму було вирішено, бо виник сумнів, чи взагалі він освячений. Виявили, що престіл прикріплено до підлоги цвяхами, а це неприпустимо; за свідченнями старожилів, парафію ніколи не відвідував архієрей.

Окрім о. Юрія, з високопреосвященним служили: віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований, декан протоієрей Євген Шевчук, інше місцеве духовенство.

Орест ВЛАСЮК
Світлина 5 інформаційної служби єпархії

У Луцьку освятили нижній храм церкви Холмської ікони

Першу чергу нижнього ярусу храму Холмського чудотворного образу Богоматері освятив митрополит Луцький і Волинський Михайл **21 вересня**, на Різдво Пресвятої Богородиці. Загалом споруда архітектора Андрюша Бідзілі складатиметься з двох поверхів і трьох храмів, площею понад 1000 квадратних метрів, і в завершеному вигляді являтиме значний твір сучасного церковного зодчества.

За Відправою архієрей виголосив проповідь. Усе життя Матінки Божої – верениця «нелогічних» подій: народження від батьків, неплідних аж до старості, виховання дівчинки при храмі, що було незвичайним у ті часи, благовіщення від архангела Гавриїла, зачаття від Святого Духа, перебування ближче до Бога за найвищі розряди ангелів. Усе це свідчить, наскільки людина може обожитись, і є прикладом для нас. Тому головні віхи її життя Церква вшановує особливими торжествами, зокрема її Різдво, тобто символічний день народження.

Із владыкою служили луцький міський декан, настоятель цього Божого дому протоієрей Михайло Онишук, протоієрей Андрій Закидальський, інше духовенство обласного центру, луцького районного благочиння, із Тернопільщини й Рівненщини. Співав хор під керівництвом Катерини Токало. Храм ущерть заповнили уродженці українських етнічних земель Забужжя та їхні нащадки (зокрема, члени товариства «Холмщина»), інші миряни.

Під час Літургії високопреосвященний здійснив хіротесію – обряд посвячення на церковнослужителя – випускника Волинської духовної семінарії (тепер православна богословська академія) завгоспа Управління єпархії Сергія Мазурика на іподиякона.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлина 3 інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2–4

Душпастир привітав усіх, хто несе охорону меж нашої держави, та подарував ікону Пресвятої Богородиці.

У богослужінні, зокрема, взяли участь: настоятель парафії Архистратига Михаїла в с. Коритниця протоієрей Борис Гідзінський, голова Держприкордонслужби генерал-полковник Віктор Назаренко, представники влади, Прикордонної варті Республіки Польща.

За словами В. Назаренка, відділ реконструйовано в рамках проекту міжнародної технічної допомоги «Розвиток сучасної інфраструктури відділів прикордонної служби» за Програмою транскордонного співробітництва «Польща – Білорусь – Україна».

У Центрі християнського виховання дітей та молоді – новий навчальний рік

6 вересня, в неділю, відбулися перші заняття, але набір не закрито. У заклад продовжують приймати дітей 6–14 років.

Вихованці щонеділі йдуть на дитячу Божественну Літургію в нижній храм луцького кафедрального собору Святої Трійці, що розпочинається о 10.30. Пізніше, із 12.00, у Волинській православній богословській академії (Градний узвіз, 5) для них діють три відділи: Закону Божого, духовного співу, театральна студія.

Усього в цій школі вже навчається більше 80 дітей, до викладацької роботи залучено п'ятьох фахівців із вищою педагогічною освітою.

Особливо цікавими є неформальні підходи до проведення уроків, використання різних форм і методів педагогіки, ілюстративного матеріалу, уроки у храмі, де школярі ближче ознайомлюються з його будовою та устроєм, змістом богослужіння, правилами поведінки в церкві.

Вихованці, які регулярно відвідують заняття, після закінчення курсу отримують диплом, який, зокрема, сприяє вступу до духовної академії.

Як зазначає директор Центру священик Андрій Ротченков, основою успішного розвитку будь-якої нації є її висока духовність. «Позбавлення народу його духовності неодмінно призводить до моральної деформації особистості та суспільства. Саме духовна освіта поверне нашому народові справжні ідеали», – вважає він.

Душпастирі з Луцького районного деканату знову побували в зоні АТО

Настоятелі парафій Архистратига Михаїла в с. Підгайці священик Іван Гуреев, Успіння Пресвятої Богородиці в с. Гаразджа священик Андрій Мовчанюк, Покрови Пресвятої Богородиці в с. Крупа протоієрей Роман Нестер **7–10 вересня** вдруге возили продукти та речі першої необхідності для земляків-військовослужбовців (за підтримки громад сіл Лище, Піддубці, Сьомаки, Гірка Полонка та Липини).

Бійці з Волині перебувають у різних містах і селах Луганщини й Донеччини, у військових частинах та на блокпостах. Зокрема, душпастирі побували в с. Карлівка (1-ша лінія оборони, батальйон «Азов») та в Артемівську (батальйон «Свята Марія»). У Сіверськодонецьку, в підрозділі особливого призначення МВС «Світязь», відслужили водосвятний молебень та покропили солдатів освяченою водою.

Також отці зустрілися з єпископом Луганським і Старобільським Афанасієм, щоб передати військовикам частину допомоги.

У Новому Загоріві пом'янули вояків УПА з нагоди річниці героїчного бою

13 вересня Божественну Літургію відправили у храмі Різдва Пресвятої Богородиці Локачинського деканату, панахиду – під стінами зруйнованого монастиря, перед пам'ятним знаком. Богослужіння очолив настоятель місцевої парафії протоієрей Володимир Новіцький, з яким служили інші священики.

Молилися сотні вірян, зокрема, ветерани УПА, учасники АТО, представники обласної та районної влади, політичних партій, громадськість. Після панахиди відбулися віче, обласний фестиваль повстанських і стрілецьких пісень «За волю України» за участю хору «Посвіт», інших художніх колективів області та району.

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

Каплицю Святителя Луки Кримського відкрито в Ковельському медколеджі

Священики собору Благовіщення Пресвятої Богородиці в Ковелі – настоятель протоієрей Василь Мичко та клірик протоієрей Ігор Циб – **21 вересня** освятили її з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

У проповіді студентам і викладачам о. Василь наголосив, що медики мають бути не тільки професіоналами своєї справи, а й обов'язково людьми високодуховними, яким був лікар і архієпископ св. Лука Кримський.

Дерев'яний храм постав за півроку коштами цього закладу. За сприяння розвитку Церкви Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет недавно нагородив його директора Ігоря Холейка орденом Рівноапостольних Кирила й Мефодія.

Каплиця на території коледжу буде відчинена постійно, а двічі на тиждень тут правитимуть акафісти й молебні. Капеланом призначено о. Ігоря, який викладатиме в коледжі основи християнської етики.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлина з архіву протоієрея Василя Мичко

72 роки тому на території монастиря відбувся бій вояків Української повстанської армії з німецькими загарбниками. 8–11 вересня 1943 року чота особливого призначення УПА під командуванням Андрія Марценюка (псевдо Береза) здійснила нечуваний подвиг: 42 молодих патріоти дві з половиною доби тримали позиції проти понад тисячі ворогів, маючи лише один гранатомет та чотири кулемети. Повстанці знищили тоді 540 окупантів та 700 поранили.

Сім'я підполковника Фураєва подякувала Богові за звільнення з полону

13 вересня подячний молебень відправили у нововолинському храмі Архистратига Михаїла, повідомив клірик парафії священик Олексій Гольчук у «Фейсбуці». Сергій Фураєв – віднедавна підполковник – рік перебував у полоні «ДНР».

Комбата 51-ї ОМБр бойовики вивозили 24 серпня минулого року на донецький «парад». Була інформація, що Фураєва засуджено бойовиками до розстрілу. Спочатку його утримували в Сніжному, потім перевезли в Донецьк, до Луганська. Нарешті 8 вересня його та старшого матроса Артема Комісарчука передали українській стороні, обмінявши на чотирьох бойовиків.

Цілий рік о. Олексій з вірянами разом із сім'єю Сергія – дружиною Тетяною та двома дітьми – молилися за здоров'я та звільнення полоненого. Господь почув їхні молитви, тож вони всі разом за недовгий час богослужінням зі сльозами на очах дякували Творцеві.

Серед вірних Свято-Михайлівської парафії в Нововолинську є і родина майора Олександра Кондисюка, якого з полону визволили 26 грудня 2014-го. За його звільнення молилися 4 місяці.

У єпархії відбулися заупокійні богослужіння по спочилих волинських журналістах

Поминальні молитви з нагоди дня пам'яті Георгія Гонгадзе і всіх загиблих працівників масмедіа відправили **16 вересня**, зокрема, в Луцьку та Ковелі.

У кафедральному соборі Святої Трійці літію служив протоієрей Віталій Собко, голова інформаційно-видавничого центру єпархії (співав соборний хор «Богоспів», регент – протоієрей Юрій Хлопецький). У проповіді о. Віталій нагадав євангельські слова Спасителя, сказані апостолам під час Таємної вечері: «Якщо світ вас ненавидить, знайте, що Мене перше, ніж вас, зненавидів. Якби ви були від світу, то світ любив би своє; а оскільки ви не від світу, але Я обрав вас від світу, тому ненавидить вас світ» (Ін. 15:18–19). За словами священика, журналісти,

які висвітлюють суспільні процеси добросовісно, аж до самопожертви, – теж, можна сказати, не від світу цього. Бо коли вони від світу – їм не загрожують сильні цього світу, гріховні вчинки яких викривають служителі слова. Такі працівники є прикладом для православних християн, адже виконують важливу місію для української спільноти, ставлячи громадське над особистим.

Як зазначив сайт Волинської православної богословської академії *Vpba.org*, помічник інспектора цього вишу священик Артем Кованський зі студентами провів заупокійну молитву на Театральному майдані обласного центру, біля стенда героїв «Небесної сотні». Душпастир закликав не тільки в цей день згадувати справжніх журналістів, про них не потрібно забувати ніколи. Адже вони – яскравий приклад жертвовної любові до своєї країни та народу.

Цьогоріч Волинська обласна організація Національної спілки журналістів України рекомендувала своїм осередкам у містах і районах провести акції у ширшому форматі та побажала молитовно вшанувати пам'ять не лише Георгія Гонгадзе, а й тих колег, які загинули під час Революції гідності та в зоні воєнних дій на Сході країни. Тож панахида відбулася у ковельському соборі Благовіщення Пресвятої Богородиці, повідомив інформаційній службі єпархії представник газети «Вісті Ковельщини» Анатолій Семенюк. Богослужіння правили настоятель протоієрей Василь Мичко та клірик парафії протоієрей Ігор Циб.

Цього дня виповнилися 15-ті роковини зникнення журналіста Георгія Гонгадзе, засновника та першого головного редактора інтернет-газети «Українська правда».

Волиняни вшанували Холмську ікону Богоматері

З нагоди свята чудотворного образу **21 вересня**, у день Різдва Пресвятої Богородиці, відбулося паломництво до цієї святині, оригінал XI ст. якої перебуває в Луцьку, в Музеї волинської ікони.

Богомилля очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Відправі молебню й акафіста Пречистій Діві перед її іконою передували хресні ходи від кафедрального собору Святої Трійці та від храму Холмської ікони Богоматері.

Паломники підходили вшанувати святиню, а духовенство служило акафіст, безперервно повторюючи його. Із владикою, зокрема, молилися: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан собору протоієрей Микола Нецькар, луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, горохівський декан протоієрей Андрій Сидор, інше духовенство – переважно обласного центру, з Горохівщини та Іваничівщини. Учасниками прощі також були викладачі та студенти Волинської

православної богословської академії, працівники музею, численні віряни.

На завершення богослужіння до його учасників короткі слова промовили владика Михаїл та завідувач музею Тетяна Єлісєєва. Вона подякувала за пожертви, які склали паломники. Ці кошти заклад використовує на реставрацію волинських образів.

Протягом століть Господь творив немало чудес через Холмську ікону Богоматері. Тож духовна консисторія просить усіх, хто, ймовірно, сподобився особливої милості Всевишнього від молитви перед образом, повідомити про це письмово на адресу: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1, Вікторіві Гребенюку. Літературний редактор інформаційно-видавничого центру має благословіння митрополита Михаїла збирати подібні свідчення.

На храмове свято в Мощеній відзначили потрійний ювілей

Це 20 років від заснування церкви Різдва Пресвятої Богородиці в с. Мощена Ковельського районного деканату, 30 – із дня народження настоятеля священика Василя Старевича й 10 – як він служить на цій парафії. Про це повідомляє сайт благочиння *Cerkva-kovel.com.ua*.

Божественну Літургію очолив декан протоієрей Іван Бонис, який із благословення митрополита Михаїла привітав громаду й душпастиря. За плечима в отця Василя – побудований храм Успіння Пресвятої Богородиці в с. Красноголя, а на часі – будівництво ще двох церков: Великомучениці Варвари та Преподобного Іова Почаївського в с. Черкаси.

Владика Михаїл очолив престольний празник у луцькому Феодосіївському храмі

Урочисте Богослужіння з нагоди свята Знайдення і перенесення мощей святителя Феодосія, архієпископа Чернігівського, під проводом митрополита Луцького і Волинського відбулося **22 вересня**.

З архієреєм співслужили: луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, маневийський декан протоієрей Андрій Закидальський, настоятель парафії протоієрей Петро Стеблина, її клірик протоієрей Богдан Гринів, інші священики луцьких міського та районного деканатів, гості з Тернопільщини.

Настоятель о. Петро зачитав привітання та подяки від Товариства червоного хреста України та воїнів АТО, яким Свято-Феодосіївська громада неодноразово допомагала. До речі, кожної середи у храмі відбувається молебень за здоров'я військовиків.

Під час хресного ходу навколо Божого дому обнесли ікону з частинкою мощей святителя. Під час зупинки процесії відправлено заупокійну літію над могилами священнослужителів, похованих на церковному подвір'ї.

Волиняни молитовно попросилися з військовослужбовцем Віктором Кумецьким

Чин похорону у кафедральному соборі Святої Трійці очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл **23 вересня**. З ним служили декан собору протоієрей Микола Нецькар та інше духовенство.

Після відспівування на Театральному майдані пройшла громадянська панахида. Похоронили військовослужбовця на міському кладовищі у селі Гаразджа на Алеї почесних поховань.

Віктор Кумецький народився 11 лютого 1973 року. Навчався у Луцькій спеціалізованій школі I–III ступенів № 1. Був одруженим. Загинув військовослужбовець 5 вересня 2014 року біля села Металіст Старобельського району Луганської області. Поховали його як невідомого солдата у селі Чмирівка Луганської області, ідентифікувати тіло за результатами експертизи ДНК. У зону АТО він пішов добровольцем і ніс службу в складі батальйону «Айдар».

Владика Михаїл привітав фонд «Волинь – 2014» із річницею

25 вересня митрополит Луцький і Волинський взяв участь в урочистому засіданні цієї благодійної організації з нагоди першої річниці діяльності, благословивши на добрі справи її керівництво та активістів.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslavniyvolyni.org.ua

ОГОЛОШЕННЯ

Єпархіяльний відділ бере участь у випуску молитовника українською шрифтом Брайля

Надрукувати 300 примірників книжки і розповсюдити їх у бібліотеки для незрячих по всій Україні та інтернатах у Волинській області. Така мета проекту, який уперше реалізують за участю відділу організації благодійності та соціального служіння єпархії.

Спільний проект стартує з благословення Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета за підтримки синодального відділу соціального служіння та благодійності, Волинського обласного осередку Всеукраїнської молодіжної громадської організації інвалідів з вадами зору «Генерація успішної дії».

Протягом вересня – жовтня організатори проводять інформаційну кампанію зі збору коштів на друк молитовника (розповсюдження листівок, проведення благодійних акцій, прес-конференцій, створення проморолика, залучення громадськості та ЗМІ).

ЄПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

4 листопада
День заснування храму: 30 років тому, 1985-го, – церква Казанської ікони Божої Матері в Іваничах.

7 листопада
День освяти храму: 5 років тому, у 2010-му – церква Святителя Миколая Чудотворця в с. Лахвичі Любешівського деканату.

8 листопада
День заснування храму: 20 років тому, 1995-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Заставне Нововолинського деканату (Іваничівський р-н); 10 років тому, 2005-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Муравище Ківерецького деканату.

День освяти храму: 20 років тому, 1995-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Білин Володимирського районного деканату;

20 років тому, 1995-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Древені Іваничівського деканату.

9 листопада
День освяти храму: 10 років тому, 2005-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Знамирівка Цуманського деканату (Ківерецький р-н).

10 листопада
День заснування храму: 25 років тому, 1990-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Великомучениці Параскеви-П'ятниці в с. Чаруків Луцького районного деканату.

День висвяти: 10 років тому, 2005-го, – священник Василь Старевич, настоятель парафій Різдва Пресвятої Богородиці в с. Мощена, Успіння Пресвятої Богородиці в с. Красноволя та Великомучениці Варвари в с. Черкаси Ковельського районного деканату.

12 листопада
День висвяти: 15 років тому, 2000-го, – протоієрей Володимир Пиріг, настоятель парафій Покрови Пресвятої Богородиці в сс. Милановичі й Торговище Турійського деканату.

13 листопада
День народження: 35 років тому, 1980-го, – священник Сергій Місан, настоятель парафій Великомученика і цілителя Пантелеймона

ПАЛОМНИЦТВА

14 жовтня – до святинь Рівенщини з нагоди освяти храму чоловічого монастиря в с. Гурби: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (миролюбна ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Вартість поїздки 160 грн.

17 жовтня – до Тростянецької чудотворної ікони Божої Матері (с. Тростянець Ківерецького деканату). Виїзд о 13.00. Повернення – о 17.00. Вартість поїздки 60 грн.

18 жовтня – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Вартість поїздки 250 грн.

24 жовтня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни; жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці; храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Вартість поїздки 150 грн.

31 жовтня – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 100 грн.

23–30 листопада – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»). Проводиться

Тож запрошуємо всіх до активної участі в цій богоугодній справі, адже незрячі теж відчувають духовну потребу молитися й торкатися слова Божого.

Кошти на молитовник (194,6 грн за один примірник, загальна вартість 58 380 грн) можна переказувати на картковий рахунок у ПриватБанку: 4149497824795738 Скиба Наталія Миколаївна (волонтер).

Священики проведуть роз'яснювальну роботу щодо нещасних випадків на залізниці

Із проханням розповсюдити інформацію про запобігання небезпечних ситуацій у залізничній зоні до митрополита Луцького і Волинського Михаїла звернулося керівництво відокремленого підрозділу Рівненської дирекції залізничних перевезень Державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця».

у Володимирі-Волинському та Покрови Пресвятої Богородиці в с. Овадно Володимирського районного деканату.

14 листопада
День заснування храму: 10 років тому, 2005-го, – церква Введення в храм Пресвятої Богородиці у с. Березовичі Володимирського районного деканату.

День освяти храму: 5 років тому, 2010-го, – церква Архистратига Михаїла в с. Дачне (Уляна) Ківерецького деканату.

День визначної події: 10 років тому, 2005-го, – відкриття офіційного сайту єпархії.

19 листопада
День освяти храму: 10 років тому, 2005-го, – домової церква Преподобного Миколи Святоші, князя Луцького, чоловічого монастиря в с. Жидичин на Ківереччині.

День народження: 35 років тому, 1980-го, – протоієрей Андрій Сех, настоятель парафій Апостолів Петра й Павла в Голобах і Великомученика Юрія Переможця в с. Вівчицьк Ковельського районного деканату.

21 листопада
День заснування храму: 25 років тому, 1990-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Архистратига Михаїла в с. Кругель Ковельського районного деканату.

День освяти храму: 245 років тому, 1770-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Архистратига Михаїла в с. Липно Ківерецького деканату;

130 років тому, 1885-го, – церква Архистратига Михаїла в с. Промінь (Пілганів) Луцького районного деканату;

25 років тому, 1990-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Архистратига Михаїла в с. Гірка Полонка Луцького районного деканату.

День висвяти: 10 років тому, 2005-го, священник Олександр Вронський, настоятель парафії Преподобного Іова Почаївського у Луцьку.

В. о. начальника дирекції підрозділу М. Голік висловив «серйозне занепокоєння зростанням нещасних випадків, коли травмуються або гинуть люди». Лише протягом 8 місяців 2015 року на залізниці травмовано 71 особу, із них 35 загинуло. Основною причиною травмувань людей, зокрема дітей, є перехід через колії, пересування колями, спроби сфотографуватися в екстремальних місцях тощо.

У зв'язку з цим владика Михаїл благословляє настоятелям парафій єпархії провести роз'яснювальну роботу: на завершення чергового недільного богослужіння нагадати мирянам, їхнім дітям про життєву необхідність дотримуватися правил безпеки на залізничному транспорті. З ними, зокрема, можна ознайомитися на вокзалах, у вагонах поїздів.

День народження: 35 років тому, 1980-го, – священник Михайло Казанівський, настоятель парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Муравище Ківерецького деканату.

22 листопада
День заснування храму: 25 років тому, 1990-го, – церква Різдва Пресвятої Богородиці в с. Руда Турійського деканату.

День народження: 45 років тому, 1970-го, – протоієрей Михайло Бучак, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Маяки (Княгинінок) Луцького районного деканату.

24 листопада
День народження: 30 років тому, 1985-го, – священник Роман Мойсей, настоятель парафій Благовірних князів мучеників Бориса і Гліба в Луцьку та Великомучениці Варвари в с. Небіжка Ківерецького деканату.

26 листопада
День освяти храму: 20 років тому, 1995-го, – церква Різдва Пресвятої Богородиці в с. Хобултова Володимирського районного деканату.

28 листопада
День народження: 35 років тому, 1990-го, – ігумен Святополк (Канюка), намісник Замкового Свято-Архангельського чоловічого монастиря в Луцьку.

29 листопада
День народження: 40 років тому, 1975-го, – протоієрей Василь Ключак, настоятель парафії Воздвиження хреста Господнього у Луцьку.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, брати й сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ОГОЛОШЕННЯ

Організація поховань у Луцьку

Повний комплекс послуг: допомога в оформленні документів, пов'язаних з похованням; домовини, хрести, вінки й інші аксесуари, доставка; надання транспорту; підготовка тіла до поховання, його перенесення; організація поховального обряду, поминального обіду; виготовлення, встановлення та доставка надмогильних пам'ятників; укладання плитки та бруковки. Розстрочка оплати.

Адреса: вул. Градний узвіз, 5 (на території Волинської православної богословської академії). Тел.: (0332) 29-02-98, (050) 143-24-73, (050) 886-18-75, (097) 545-67-57.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ

Газета «Волинські єпархіяльні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплатуйте на пошту (виходить раз на місяць). Звертатись: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).

Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.
Звертатись: (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97, kljuchi@ukr.net

ДИВІТЬСЯ

Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslaviaVolyni; Youtube.com/social1970
Передача «Що каже священник» на обласному державному телебаченні (виходить раз на місяць – слідкуйте за телепрограмою). Звертатись: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатись: (095) 126-40-77, blaho@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ
ЕПАРХІАЛЬНІ
ВІДОМОСТІ

За єдницю Поміснї Української
Православної Церкви!

Свідцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПрАТ «Волинська обласна друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 3599. Наклад 3200 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція
Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Андрій ГНАТЮК, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «НІЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsistoria@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий єпархією
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) – info@pravoslaviavolyni.org.ua
Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – info@pravoslaviavolyni.org.ua
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар Андрій ГНАТЮК – pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.
Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. kljuchi@ukr.net

Капеланська служба
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Завідувач Валерія ЛЕСЮК. Моб. (095) 037-67-00

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

ОЧІ АРХАНГЕЛА

Лямент

За тяжким трудом в доле вечного рабства
Народ угнетённый вам копит богатства.
Из революційної пісні

«Горе вам, хто приєднує дім до дому, хто приєднує поле до поля, так що іншим не залишається місця, начебто ви одні оселені на землі» (Іс. 5:8); «О ви, що суд перетворюєте на отруту і правду кидаєте на землю!» (Ам. 5:7). Так гаряче серце пророка відповідає на несправедливість і жорстокість гнобителів. А ось тяжкий стогін ще одного премудрого: «І обернувся я і побачив усякі утиски, які чиняться під сонцем: і ось сльози пригноблених, а утішителя в них немає; і в руках гнобителів їхніх – сила, а утішителя в них немає» (Ек. 4:1). То невже не буде втішення і не буде праведного суду? Перед очима постає картина Страшного суду з розпису у Володимирському соборі в Києві: душу тривожать прекрасні і страшні очі архангела, який тримає терези совісті над морем людських тіл, і мимоволі спадають на думку слова великого і нещасного поета:

Но есть и Божий суд,
Наперсники разврата!
Есть грозный суд; он ждёт,
Он недоступен звону злата.
И мысли, и дела он знает наперёд.

Як же сталося так, що працелюбний, глибоко віруючий і добрий народ створив бандитсько-злочинську державу? Невже все це закладено в генах? Якщо росіяни поважають своїх великих деспотів і вбивць, то ми, українці, – схилимося перед багачами. Вочевидь, не даремно пройшло трьохсотлітнє рабство і більшовицький терор – народ утратив свою первозданну душу й, отримавши довгоочікувану волю, як євреї в пустелі, поклонився «золотому тельцю». Чомусь натовп поважає товстосумів-олігархів, голосує за них, проводить у структури влади. Так відбувається криміналізація влади, а потім криміналізація свідомості й усього суспільства, хоча очевидно кожному, що людина, яка займається великим бізнесом, не може бути совістю нації.

Хіба не попереджав нас про це сам Спаситель: «де скарб ваш, там буде й серце ваше» (Мф. 6:21)? Так чому століттями переживши неймовірні страждання, ми побудували саме таку державу? Чіткої відповіді нема, є тільки питання, які роздирають душу. Чому ж наша слов'янська душа метається між двома крайнощами: якщо соціалізм – то обов'язково безбожний, який жорстоко пригнічує свободу особистості й піддає суспільство тотальному терору; якщо ж капіталізм – то дикий, який безжалюбно експлуатує трудящих, де продається все – починаючи від уряду і закінчуючи нічним сторожем? Хтось із мислителів сказав, що розкладення суспільства відбувається у двох випадках: перший – коли немає злочину, але є кара (це більшовицький варіант соціального зла), другий – коли, навпаки, є злочин, але немає кари (це наше бандитсько-злочинське кримінальне суспільство).

В Україні іде війна за гроші, і ця війна відбувається на найвищому рівні влади. Посол США в Україні заявив, що нашої країні не так страшні російські танки, як корупція, тобто наші власні олігархи-вампири. Будь-який протест проти існуючого порядку розглядається владою як посягання на єдність нації та стабільність держави, очевидно, за принципом: «ви воюйте, а ми будемо наживатися». Всі вампири сидять у своїх палацах за шестиметровими парканами і нахабно сміються з рабів; вони забрали у свою власність навіть озера, береги річок і морів та відкрито хизуються своєю розкішшю. Пані Львовичкіна і Шуфрич мають свої острови на Дніпрі, куди, як співається в пісні: «А в терем тот високий нет хода никому». Депутат же Верховної Ради Дубневич є власником тридцяти квартир у Києві. Чи це не безумство?! Янтарний бізнес почали брати під контроль тільки тоді, коли наїлись там – нагорі. Так не в функція президента полягає лише в тому, щоб нагороджувати по смертно героїв?

А судді хто? Кожного разу зігріється один і той же низькопробний спектакль: парламент позбавляє олігарха-злочинця (напр., Ключова) депутатської недоторканності, суд відпускає під заставу – і, дивіться, той уже в Москві на Рубльовці.

Але всі демонструють свою показну релігійність: у всіх кабінетах ікони, всі освячують свої іномарки і палаци, хрестяться на урочистих молебнях. Але немає у судді справедливості, у прокурора – захисту, у лікаря і священника – милосердя. Чи є віра в цих людей? Очевидно, немає віри і в Паші-Мерседеса – так кияни називають архієпископа, настоятеля Києво-Печерської лаври Павла за те, що той любить роз'їжджати на найдорожчих іномарках і сварить журналістів за дешеве взуття. Пашо, ти ж під час постигу перед Богом клявено відіривався від усіх радіощів і благ світського життя! А живеш у розкішному палаці під Києвом, купаєшся у власному басейні і, треба гадати, не один, а з гуріями. Пашо, а де твій ослик? Ах так, ти його залишив Христу... «Вот так и живём, не ждём тишины...» Але тепер Україні потрібні такі, як Авраам Лінкольн, Бонапарт, Пілсудський...

Передбачаю неминуче заперечення богословів-ортодоксів: Церква не повинна займатися соціально-політичними питаннями, у неї зовсім інше завдання – спасіння душі людської від гріха й успадкування Царства Небесного. Ні, шановні

добродії, Царство Небесне починається вже на землі. Чиста релігія можлива тільки у відлюдників – там стоїть питання тільки про душу. Але людина живе в суспільстві, й саме в суспільстві йде найжорсткіша боротьба добра зі злом. Тому боротьба за соціальну справедливість є не лише

матеріальну допомогу, подарувати медичне обладнання, видати студентам одноразову стипендію, подарувати продуктові набори, навіть побудувати церкву». Словом, «він може дати». Але мало хто ставить собі запитання: а звідки ж він узяв ці мільйони і мільярди? Відповідаємо: так

у вас же, раби, тільки у вас, адже більше взяти ніде. Світова класична політекономія в особі своїх великих спеціалістів має чітку відповідь на поставлене питання: існує непорушний економічний закон, за яким скільки підприємця вклав у виробництво товару, стільки й отримав при його продажу з різницею в ціні, що незначно коливається. Звідки ж тоді береться прибуток? Із додаткового продукту (додаткової вартості). А вона як отримується? Прибуток капіталіста – це частка неоплаченої праці трудівника, оскільки праця (робоча сила) – це єдиний товар, котрий у процесі виробництва здатний створювати прибуток. Як би потім банки не накручували проценти, саме в первинному капіталі закладено додаткову вартість, тобто його прибуток. Але все це відбувається в західних країнах, у нас же, крім усього цього, іде непокрита кримінальна кража державної скарбниці, у нас – клептократія, тобто влада злочинців і шахраїв.

Однак усі ці закони відкрили не тільки економісти й політики. Про це задовго до них писав найближчий учень Христа апостол Яків: «Ось плата, яку ви утримали у робітників, що працювали на ваших полях, голосить; і голосіння жінок дійшли до вух Господа Саваофа» (Як. 5:4).

Багато було пролито крові людьми за соціальну справедливість, і кращі ієрархи Християнської

Церкви не залишалися осторонь цієї боротьби (такі як Томас Мюнцер, Ян Гус, Савонарола, Йоан Златоуст), адже правда Божя повинна бути всюди – і в печері подвижника, і на барикадах.

А суд буде! Хай вампири не забувають слова все того ж апостола Якова: «Ви розкошували на землі та зазнали насолоди; наситили серця ваші, ніби на день заклання» (Як. 5:5). Та спочатку буде суд людський, і він уже був не раз. М. Бердяєв писав, що революція – це суд Божий над суспільством, суд над християнами, які зрадили християнство. Ось тоді вони почують грізні слова: «менем революції!». А потім уже буде архангел із прекрасними, страшними очима, який тримає терези совісті.

Багато було пролито крові людьми за соціальну справедливість, і кращі ієрархи Християнської Церкви не залишалися осторонь цієї боротьби (такі як Томас Мюнцер, Ян Гус, Савонарола, Йоан Златоуст), адже правда Божя повинна бути всюди – і в печері подвижника, і на барикадах.

А суд буде! Хай вампири не забувають слова все того ж апостола Якова: «Ви розкошували на землі та зазнали насолоди; наситили серця ваші, ніби на день заклання» (Як. 5:5). Та спочатку буде суд людський, і він уже був не раз. М. Бердяєв писав, що революція – це суд Божий над суспільством, суд над християнами, які зрадили християнство. Ось тоді вони почують грізні слова: «менем революції!». А потім уже буде архангел із прекрасними, страшними очима, який тримає терези совісті.

Багато було пролито крові людьми за соціальну справедливість, і кращі ієрархи Християнської Церкви не залишалися осторонь цієї боротьби (такі як Томас Мюнцер, Ян Гус, Савонарола, Йоан Златоуст), адже правда Божя повинна бути всюди – і в печері подвижника, і на барикадах.

Петро ВІНЦУКЕВИЧ

ВАРТО ЗНАТИ

ІКОНА – В ЗЕЛЕНІ З СУХОГО ДУБА

Образ Пресвятої Діви в похідній капличці військової частини в зоні АТО
прикрасили молоді пагони, що виростили з мертвої деревини

Вишиту ікону Володимирської Богоматері нашим воякам з 14-ї окремої механізованої бригади подарували перед відправкою з Володимир-Волинського полігону. З тих пір Богородиця подорожує з військовими по всіх місцях їх дислокації. Нині позиції частини знаходяться на підступах до міста Маріуполя. Перебазувавшись у цей район, на початку липня військові поставили там похідну капличку. Для її встановлення використали стовбури сухих дубів, і на одному з них повісили ікону Володимирської Богоматері. Як розповів душпастир військової частини В 0259 з Волинської єпархії УПЦ КП протоієрей Микола Гінайло, щонеділі і на свята, якщо немає обстрілів зі сторони противника, тут проводяться я богослужіння. За його словами, в капличку приходять молитися не лише православні, а й віряни інших конфесій і навіть протестанти. Вони кажуть, що під час війни, коли ворог напав на Батьківщину, не до релігійних конфліктів. Лише один раз їм довелося пропустити службу – священник поїхав у відрядження. А коли за тиждень повернувся і відкрив капличку – острівці і не повірив очам.

«Солдати, що прийшли на ранкову службу, спочатку подумали, що зі мною щось сталося лихе, – розповідає отець Микола Гінайло. – А потім і самі звернули увагу на те, що ікону обрамляють зелені пагони. Інші сухі дерева в капличці залишилися мертвими.

Я думаю, це знак, що ми тут, в АТО, стоїмо на стороні добра і Матір Божу прикриває нас Своїм покровом».

Отець Микола каже, що і сухий березовий стовбур, на якому раніше була прикріплена ікона, пустив бруньки. Ця подія справила неабияке враження на військових і підняла їх бойовий дух. Нині у капличці ще побільшало солдатів на богослужіннях. Є навіть один солдат, що вирішив прийняти Хрещення. Тішаться добром новиною і родичі військовослужбовців.

«Щиро молюсь за хлопців з 14-ї бригади, адже там воює мій син, – каже пані Олена з Ковеля. – Зелене листя на сухому стовбурі під іконою Богородиці – свідчення того, що Матінка Божу чує наші материнські молитви. Хлопці, повертайтеся живими та здоровими і з перемогою!».

Як повідомили у Волинській єпархії УПЦ КП, поки що Церква утримується від проголошення випадку у військовій капличці дивом. Для цього створюють комісію, яка на місці уважно вивчить всі обставини. У будь-якому разі, кажуть священники, зелені пагони на сухому дереві під іконою зайвий раз переконують, що Божу благодать існує і це дає надію на нашу перемогу над загарбником.

Людмила ПРИЙМАЧУК, газета «Експрес»

